altè vociferanti α quàm η magis conueniat, clamorémque magis exprimat. χαίρειν, gaudere. i. χαρά, gaudium. βούλησθε subiunctiuum à θέλομαι. εἰ τε μή. ſ. θέλησθε. Etiam ſi per totam vitam vix

Καρ. Πάρεστι χαίρειν, εἴ τε βούλησθ, ἤν τε μή.
Χο. Αναβοάσομαι τ' εὔπαιδα, κοὐ
Μέγα βροτοῖσι φαίνω, Ασκληπιόν.

Σχόλια. Αναβοάσομαι] ἐξ Ηλέκτρας Εὐριπίδου ἀνυμνήσω φησὶ τ' Ασκληπιὸν μέγα φῶς ὄντα τοῖς ἀνθρώποις. πολλοὶ δ' παῖδες τ' Ασκληπιοῦ. Ποδαλείριος. Μαχάων. Ιασώ. Πανάκεια. Υγεία. ἀναπέπλασται δ' τὰ ὀνόματα πρὸς τὸ ἰᾶσθαι τὰ πάντα ἀκεῖσθαι καὶ πρὸς τὸ ὑγείαν παρέχειν. εὔπαιδα δ' οἷς καλοὺς ἔχοντα παῖδας, ἢ τ' καλὸν παῖδα. ἐπαμφοτερίζει γὰρ τὰ τ' χρήσεως ὅτι τε τοῦ καλοῦ παιδὸς καὶ τ' καλοὺς παῖδας ἔχοντος ἢ τ' καλοῦ πατρὸς παῖδα. ὁ δ' νοῦς πέπαικται εἰς τραγῳδίαν. ὁ γὰρ χαρακτὴρ τραγικὸς ὡς ἐν Ορέστῃ. ἀναβοάσομαι παλεὶ Ταντάλῳ.

BISETVS. Μέγα βροτοῖσι φάνος] Ιητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων. Ομηρος Ilia. λ. τὸ δ' φάνος ἀντὶ τ' φέγγος, παρανωτέρον. ὁ φανὸς δ', ὁ πυρσὸς, ἢ δᾶς, ἢ λαμπτάς. φανὸς δ' φανὴ, φανὸν, φανερὸς, φανερόν.

GERARDVS. Εὔπαιδα.] Mirè ambigua est hæc vox: exponas enim εὔπαιδα, τ' καλὸν παῖδα, pulchrum filium Apollinis Æſculapium, vel καλοῦ πατρὸς παῖδα, filium pulchri patris, vel καλοὺς παῖδας ἔχοντα, fortunatum in pulchris liberis ſuſ-

A vnquam licuit vobis ridere, ſed potius frontem caperare, & triſtari, adeo vt vix ridere poſſitis, etiam ſi ridendi cauſæ fuerit vel plurimum, tamẽ quod narro, iá vobis ridẽdi imponet neceſsitatẽ.

CA. *Velitis nolitis, gaudendi tempus eſt.*
CH. *Laudabo Deum iſtum, filium probi Patris: Inſigne inbar mortalibus, Aeſculapium.*

B cipiendis. Fuit enim Æſculapio proles hęc non incelebris, Podalirius, Machaon, Iaſo, Panacea, & Hygia. φανὸς potius videbatur legendum φανὸν ſplendorem, & claritatem, propterea legunt nonnulli φέγγος. Quid autem ſi φάος legatur? impediat fortaſſe Atticis parum amica dieresis. Appositiuè dixit Æſculapium eſſe hominibus lumen & ornamentum inſigne, vt cuius dono & beneficio erit poſthac hominibus, quo ſpectatiores fient, virtutibus & diuitiis quàm olim facti illuſtriores. Hęc cùm diceret Chorus, vxor

C Chremyli (cui Carion indicaturus eſt, qua ratione Plutus ab Aeſculapio cæcitate eſt liberatus) domo ſua egreditur, excitata voce Carionis exultantis, & quondam pauperum, & proborum omnium inſtantem felicitatem prędicantis. Máſerat illa apud ſe, Plutum, Chremylum & reliquos opperiens, qui inde ad Aeſculapium profecti erãt. Itaq; in ipſo limine domus quæ ſequũtur, ipſa ſibi ipſi, audientib. tamẽ cũctis loquitur.

D

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΥ
Σκηνὴ δευτέρα.

ΓΥΝΗ, ΚΑΡΙΩΝ.

BISETVS. Η τοῦ Χρεμύλου γυνὴ λαμπροῖς τοῦ γεροντῶν κρότοις, καὶ φωναῖς οἴκοθεν κινηθεῖσα προέρχεται, καὶ τῷ Καρίωνι ἀπαντᾷ, καὶ φθὰς τοῦ ἐν τῷ ναῷ πεφαν-

E γμένου αὐτ' ἀνακρίνει. ὁ δ' πάντα ἀκριβῶς, καὶ εὐτραπελῶς αὐτῇ ἑξῆς διηγεῖται.

Τίς ἡ βοή ποτ' ὄστ' ἴσμεν; ἆρα γ' ἀγγελεῖ
Χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι,
Ενδον κάθημαι προσμένουσα τουτονί.
Καρ. Ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ὦ δέσποιν', ἵνα
Καὐτὴ πίῃς. φιλεῖς γὰρ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα.
Ως ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
Γυ. Καὶ ποῦ 'στιν; Καρ. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσῃ τάχα.
Γυ. Πέραινε δίνιν, ὅ, τι λέγεις αὐσας ποτέ.

Σχόλια. Τίς ἡ βοή ποτ' ὄστ'.] κορωνὶς εἰσιόντων ὑποκειμένου. οἱ δ' στίχοι, ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ρκθ. ὧν πλευταῖος. ἐγὼ δ' ἀπαντῶ γ' ἐκείνοις βουλομαι. ὅτι τέλει ἑκάστου συστήματος, πρόσγραφος. ὅτι δ' τὸ τέλει πάντων τοῦ στίχων κορωνὶς καὶ ἑξῆς τὸ κομμάτιον τ' χοροῦ. κἀνταῦθα γὰρ χορὸν τὸ μέρος ὤφειλε θεῖναι καὶ διατρίψαι μικρὸν, ἄχεις ἀνὸ Καείων ἐκείνοις συμμίξειεν. Ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον.] ἰώνικα ἀπαγγελία, ἔθος ἐστὶ πίνειν οἶνον.

GERARDVS. Ταχέως.] geminata hæc dictio animi lęti, & rei bene geſtæ habet ſignificationem. φέρε οἶνον. nuntiis vinum proponi ſolet, vt eo recreati, ſiquid eſt dicendum, melius exponant. καὐτὴ, etiam ipſa, vt tibi æquè ac mihi pares. Bibacem heram ſuam apertè notat. πίῃς. Subiunctiuum ab anormi πίνω. δρῶσ' à δράω, partici-

ACTVS III. SCENA II.

MVLIER, CARIO.

Quis clamor iſte? num quis nunciat boni
Mihi quippiam: nam dudum deſideo domi,
Lætum deſiderans nuncium, & hunc ſeruulum
Expectans. CA. *Vinum fer citò, citò huc hera,*
Vt & ipſa bibas: quoniam iſthanc rem ſcio tibi
Tam gratam & acceptam eſſe, quàm quod maximè.
Sed ô quantum bonorum ad te affero cumulum?
MV. *Vbi illa?* CA. *faxo ex his, quæ iam dicam ſcias.*
MV. *Quin expedis ergo, quæ dices, pauciſſimis.*